

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla Gaálné dr. Mátyás Marietta ügyvéd által képviselt **felperesnek** - a Dr. Úz György Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.**, és a Nemes Nagy Boldizsár ügyvéd által képviselt **II.r. alperes ellen adásvételi szerződés hatálytalanságának megállapítása** iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. október 12. napján kelt G.20.909/2009/21. számú ítélete ellen az I.r. alperes részéről 22. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.250,- (Hatezer-kettőszázötven) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes kereseti kérelmének helyt adott és az I-II.r. alpereseket egyetemlegesen arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 572.500,- (Ötszázhetvenkettőezer-ötszáz) Ft perköltséget.

Az indokolásban megállapította, hogy a perben az I. és a II.r. alperesek egységes pertársaknak tekintendők, ezért figyelemmel a Pp.51.§ a) pontjában foglaltakra, a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján az alpereseket, mint egyetemleges pertársakat kötelezte a felperes által lerótt kereseti illetékből és a jogi képviseltével kapcsolatosan felmerült - Áfa-t is magában foglaló 250.000,-Ft - ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A megítélt perköltség kapcsán kifejtette, hogy bár az I.r. alperes formális nyilatkozatában az elsődleges kereset kapcsán nem ellenezte a kereset teljesítését, de szükségképpen perben állására tekintettel a perre okot adott. Perbeli adatok alapján a magatartása is kivárónak volt tekinthető, ezért figyelemmel az egységes pertársaságra is az alpereseket egyetemlegesen kötelezte a perköltség megfizetésére.

Az ügyvédi munkadíj mértékét alapvetően a perértékhez igazította, azonban azt mérsékelte, mert az ügy szerteágazó jogi felkészülést nem igényelt és a ténylegesen elvégzett képviselői munka az ekként a 32/2003.(VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapított és a 3.§ (6) bekezdése alapján mérsékelt összegű, Áfa-t is magában foglaló 250.000,-Ft ügyvédi munkadíj összegével arányban áll.

Az ítéletnek a perköltségben marasztaló rendelkezése ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a perköltség fizetési kötelezettség alóli mentesítését kérte.

Az indokolása szerint az I.r. alperes a perre okot nem adott, a felperessel való szerződéskötéstől soha nem zárkozott el, csupán a felperes és a II.r. alperes közötti érdekellentét szenvedő alanya volt. A kereset teljesítését nem ellenezte, és csak a II.r. alperes kifejezett tájékoztatását követően fogadta el annak teljesítését.

Kiemelte a fellebbezésében azt is, hogy a perköltség az ügyvédi munkadíj összegének mérséklése ellenére is eltúlzott mértékű.

Az ítélet ellen a II.r. alperes által előterjesztett fellebbezést a megyei bíróság 27. sorszám alatti végzésével hivatalból elutasította, ezért az ítélet a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével 2010. november 6. napján jogerőre emelkedett.

A felperes az ellenkérelmében a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az I.r. alperes nem járt el jóhiszeműen, kivárási taktikát folytatott, ezért a perre okot adott. A bíróság által megállapított bruttó 250.000,-Ft képviselési díj igen szerény mértékű, még a csak egy tárgyalási napon jelenlévő I.r. alperesi képviselő által igényelt 150.000,-Ft-os munkadíjhoz képest is.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp.78. § (1) bekezdés alapján a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

Az ítélet jogerős rendelkezései szerint az I-II.r. alperesek nem vitásan pereszesek lettek. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen foglalt állást az alperesek közötti pertársaság formája tekintetében is. Az I.r. alperes sem vitatta fellebbezésében, hogy az alperesek között egységes, kényszerű pertársaság állt fenn (Pp.51.§ a)pont). Fellebbezését arra alapította, hogy a felperes és a II.r. alperes közötti tisztázatlan jogviszonyban nem tudta eldönteni melyik álláspont a jogszerű. A szerződéskötés során a meghatalmazása alapján eljáró - a II.r. alperest is képviselő ügyvéd - tájékoztatása alapján járt el, ezért méltánytalan vele szemben a perköltségben való marasztalás.

A Pp.82. § (1) bekezdése alapján a Pp. 51. § a) pontja alá eső pertársakat a perköltség megfizetésére egyetemlegesen kell kötelezni.

Ennek értelmében a pernyertes fél bármelyiküktől a teljes perköltséget követelheti. A teljes összeget kifizető pertárs ezt követően saját pertársa ellen fordulhat a rá eső rész kifizetése érdekében.

Az ítélet tábla a fellebbezés kapcsán rámutat arra, hogy az I.r. alperes érvelése, miszerint - a perre okot nem adott, és ezért a felperes költségében csak a II.r. alperest kéri elmarasztalni - csak akkor foghatna helyt, ha egyszerű pertársaság állt volna fenn.

A Pp. 82.§ (1) bekezdésének rendelkezése alól a jogszabály nem tesz kivételt még arra az esetre sem, amikor a pertárs a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri. Csak a pertársak egymás közti viszonyában lehet a perköltség viselés tekintetében jelentősége annak a körülménynek, hogy az I.r. alperes a kereseti igény teljesítését nem ellenezte. Az elsőfokú bíróságnak nem volt törvényes lehetősége arra, hogy az alperesi pertársaság tagjai között a perköltség viselésének kérdését eldöntse (nem ez volt a per tárgya). Ugyanezen ok folytán a felperesi ellenkérelemben foglalt érveléseknek sincs érdemi jelentősége az egyetemleges pertársakra megállapított perköltség tekintetében.

Az I.r. alperes a megállapított ügyvédi munkadíj mértékét még a mérsékelt összeg ellenére is eltúlzottnak ítélte.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság az IM.r. figyelembe vételével és a mérlegelése körében megállapított munkadíj összegéről helyesen döntött. Az IM.r. 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a pertárgyérték alapján számítva (5.375.000,-Ft után) 268.750,-Ft +Áfa megállapítható díjat mérsékelte 200.000,-Ft+Áfa összegre, mely a felperesi képviselő által az elsőfokú eljárás előkészítésével, és a tárgyalások során kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban áll.

A kifejtett indokból az ítéletábra a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a fellebbező I.r. alperes pervesztes lett, ezért az ítéletábra a Pp. 80. § (2) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogi képviselőjét felmerült másodfokú perköltség (6.250,- Ft ÁFA-val) megfizetésére, mely ügyvédi munkadíj a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 3.§ (2),(5) bekezdésében foglaltakon alapul, és arányban áll a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Győr, 2011. május 05. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Maurer Ádám sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: